

N:o 130.

Af herr **C. W. Collander**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande af förslag till lag om utarrendering af jagträten å kronoparker m. m.*

Uti en under sistlidne riksdag inom Andra Kammaren afgifven motion (n:o 128) hemställde undertecknad, att Riksdagen måtte för sin del besluta vissa, angifna ändringar i 1, 2 och 3:dje paragraferna af gällande jagtstadga, i syfte dels att genom utarrendering af jagträten å kronoparker och all annan kronan tillhörig, odisponerad mark bereda statsverket en hittills förbisedd inkomst af sådan egendom, och dels genom att möjliggöra utarrendering af jagträten å häradsallmänningar äfvenledes bereda allmänningsägare en likadan förmån.

Öfver berörda motion, som af Andra Kammaren remitterades till statsutskottet, afgaf sedermera sammansatta stats- och lagutskottet sitt utlåtande (n:o 7), hvaruti hemställes, att Riksdagen måtte aflåta den skrifvelse till Kongl. Maj:t, som återfinnes å sidan 5 af nämnda utlåtande.

Denna det sammansatta utskottets hemställan blef af Andra Kammaren bifallen, men afslogs af Första Kammaren.

Vid föredragningen af ärendet inom Andra Kammaren uttalade jag, att ehuru frågan genom medkammarens beslut har för denna gång fallit, så skulle jag, då utskottet välvilligt upptagit motionens syfte att tillvarata en försummad inkomstkälla, gerna nästa år återupptaga ärendet, om kammaren som en opinionsyttring ville bifalla utskottets hemställan.

På grund häraf och då ärendets föredragning inom kamrarna först medhans under sista dagarne af Riksdagens sammanvaro, då alltid många

ärenden hopa sig samt större och angelägnare frågor afgörande taga uppmärksamheten i anspråk, och som dessutom de invändningar mot ett bifall till utskottets hemställan, som under öfverläggningen framkommo, icke heller synes mig hållbara vid ett närmare eftersinnande, så föranledes jag af alla dessa omständigheter att änyo underställa denna fråga Riksdagens välvilliga pröfning.

Med den utredning, som redan skett, kunde jag visserligen nu inskränka mig till att endast hemställa om ett bifall till sammansatta utskottets härförut omnämnda skrifvelseförslag, men anser mig likväl först böra i korthet besvara några af de invändningar, som mot förslaget blifvit gjorda.

Dessa kunna sammanfattas sålunda: att Kongl. Maj:ts jagträtt obehörigt skulle inskränkas; att jagtvården skulle af en dylik utarrendering lida afbräck; att inkomsten för staten blefve en obetydlighet och att, om man vill bereda statsverket inkomst af jagten, detta bör ske genom införande af jagtskatt.

Hvad då först den sistnämnda invändningen angår, så är den uppenbart ej något skäl alls mot ifrågavarande förslag, då ingenting hindrar att samtidigt anlita både jagtskatt och utarrendering af jagträttighet såsom inkomstkällor för staten, hvilket ju äfven sker inom de flesta stater i Europa, såsom: Tyskland, Frankrike, Österrike, Schweiz m. fl., men har jag för min del tvekat att framkomma med förslag till införande af jagtskatt från synpunkten af inkomstkälla för staten, enär den känbart berör jordegarnes gamla rättighet att fritt få utöfva jagt å egen mark.

Då Kongl. Maj:t svårligen kan begagna sig af jagträtten å all kronans mark samt hvarken motionären åsyftat någon obehörig inskränkning af denna rätt och ej heller det ifrågasatta skrifvelseförslaget innebär hinder för Kongl. Maj:t att i den begärda utredningen undantaga hvad han finner böra af statens jagtmarker förbehållas till Kongl. Maj:ts disposition, så torde den anförda invändningen härutinnan sakna all betydelse.

Beträffande slutligen hvad som anfördes om faran för jagtvården samt den ringa inkomst, som af en utarrendering af jagtmarkerna vore att motse, så torde vara tillräckligt att erinra om erfarenheten från nyss åberopade länder, hvilka alla åtnjuta ganska betydande årliga inkomster af jagträttens utarrendering ej allenast å statens domäner utan äfven å kretsars och kommuners samfälda mark.

Jag tillät mig i ett anförande vid förra riksdagen anföra några exempel härpå, till hvilket jag ber få hänvisa.

Med stöd såväl af den utförligare motivering, som min åberopade motion (n:o 128) från förra året upptager, som hvad här ofvan blifvit anfördt, hemställer jag vördsamt,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utreda, huruvida genom utarrenderande af jagträten å kronoparker och annan kronan tillhörig, odisponerad mark äfvensom å häradsallmänningar inkomst kunde beredas statsverket eller delegarne i dessa allmänningar, dock utan intrång af någons nu bestående lagliga rätt och under sådana arrendevilkor, att jagten å dessa marker väl vårdas och jagträten utöfvas utan skada för skogens bestånd, samt derefter för Riksdagen framlägga det förslag till lag i ämnet, hvartill denna utredning kan gifva anledning.

Stockholm den 27 januari 1895.

C. W. Collander.

I motionen instämna

O. B. Olsson.

Nils Svensson.

Nils Nilsson

i Skärhus.

Ola Persson.
